

DOOR MIRJAM VAN NOORD

SAMENLEVEN IS SAMEN LEVEN!

De afgelopen tijd zijn er verschillende BN'ers in het nieuws geweest omdat zij zich tegen de coronamaatregelen en het bestaande beleid keren. De hashtag #ikdoenietmeermee werd in korte tijd veel gebruikt op allerlei sociale mediaplatformen.

Waar komt die onvrede toch vandaan? Verdriet dat je je vrienden minder ziet? Dat je minder mag optreden? Zijn deze BN'ers het gewoon zat om zo veel binnen te zitten? Waarschijnlijk heeft dat er ook mee te maken, maar als we deze opstandelingen mogen geloven, gaat het vooral om de andere mensen in de samenleving. Bijvoorbeeld om ouderen, die vanwege corona niet meer naar buiten komen en voor wie de eenzaamheid oneindig is. Maar ook om jongeren, die verscholen achter hun schermjes ook geconfronteerd worden met eenzaamheid. Voor hen is het belangrijk dat het 'normale leven' zo snel mogelijk weer verder gaat.

Het doel van deze actie is dus het samenbrengen van de samenleving, om onder andere de eenzaamheid te doen verdwijnen en de leefbaarheid terug te laten keren. Maar als we de samenleving weer samen willen brengen, werkt dat toch niet door je rug te keren naar de groep? Roepen dat je niet meer mee doet, is toch vast en zeker niet de juiste manier?!

Als we weer een samenleving willen vormen, moeten we dat ook samen doen. Met alle generaties, met rechts en links, met zwart en wit; we hebben iedereen nodig. Dat vergt best veel van ons, want dat betekent dat we respectvol met iedereen moeten omgaan – en dat blijkt nogal eens mis te gaan. Dat we vooroordelen hebben, daar kunnen we nu eenmaal weinig aan doen. Ieder mens heeft een vooroordelen-generator in zijn hoofd en die kunnen we helaas niet uitzetten. Maar wat we wel kunnen doen, is onze vooroordelen erkennen. Zodra we dat doen, maken we namelijk ruimte in ons hoofd voor nieuwe informatie. Op die manier hoeven we nooit meer te denken dat "jongeren zich toch niet aan de regels houden" of dat "ouderen zich toch niet bekommeren om klimaatverandering". Als we dat soort gedachten zouden negeren, wordt het samen leven een stuk aangenamer.

Op sommige dagen vraag je je misschien af of de kloof tussen ouderen en jongeren wel ooit helemaal overbrugd zal worden. Als je dat denkt, is de vraag: waarom zouden we het dan nog proberen? Omdat we ons er wel beter van gaan voelen. En dus zullen we het altijd samen blijven proberen. Dat is mijn kracht, dat is mijn hoop.

*Mirjam van Noord
is tweedejaars student
culturele antropologie*